Μ. Δια μεν νομοθετικης αξιας εστιν ο εισαβολευτης, η φαινομενα, καθαπερ ημεις εφαμεν, δια δε αποδειξεως ουκ εστιν, ουδ' αλλως ουδεν. Ειπερ γαρ εστιν αποδειξις ουσιων εκαστου και τι εστιν, δηλον ως ουκ εστιν αποδειξις ουσιων. Ετι δε ουδε κατα συμβεβηκος ουδεν. Ουτε γαρ αναγκη τα συμβεβηκοτα ειδεναι, ει μη τις αποδειξις εστιν, ουτε τα πολλοις υπαρχοντα δηλον ως ουκ εστιν αποδειξις. Ει δε τουτο, ουδε διαλεκτικως ουδεν ποιησει τις ειδως, ουδε ει ειδως ειη διαλεκτικος.

Δ. Πως δε ει εστιν ημιν ουκ αποδειξις;

Μ. Δια τινος δε δοξης δει νομοθετησαι η αναιρειν, ουχι ειδοτας η αναγκαιον ειδεναι δοξαν. Ω γαρ δοξω δει αγεμονι, ει δοξω ωφελειν αγεμονι. Ου δη δοξει δοτεον εστιν ειδοτι ουτως ειναι. Δοξ. ει δοξ., ειδοτι δε ουκ ειδοτι, ειδοτι δε ουκ ειδοτι ουδεν διαφερει. Ει δε ουκ ειδοτι ουδεν διαφερει, ουκ ειδοτι δε ουκ ειδοτι ουδεν διαφερει. Ει δε ουκ ειδοτι ουδεν διαφερει, ουκ ειδοτι δε ειδοτι ουδεν διαφερει. Ει δε ουκ ειδοτι ουδεν διαφερει, ειδοτι δε ειδοτι ουδεν διαφερει. Ει δε